

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: IV/ 0 0 2 0 6 - 3 / 2023

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA (ny.sz.: 3547)

képviselésében eljár:

dr. Galambos Károly ügyvéd, a Budapesti Ügyvédi Kamara tagja

Erkezett: 2023 MÁRC 08.

Kezelés módja

EGYÉB:

Klet:

Kezelőiroda:

2

Jen

Elektronikus benyújtás e-mail: hianyotlas@mkba.hu címre

Tárgy: A IV/177-1/2023. számú és a IV/206-1/2023. számú felhívásra alkotmányjogi panasz kiegészítése a Pesti Központi Kerületi Bíróság 41. Pk. 500.066/2022/9. sorszámú végzése és a Fővárosi Törvényszék 49. Pkf.634.229/2022/3. sorszámú – jogerős végzése, továbbá a Bnp. 2.§ b) pontja, és a 22/A. § (2) bekezdésében foglalt jogszabályi rendelkezés ellen.

Mélyen Tisztelt Alkotmánybíróság!

I. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 41. Pk. 500.066/2022. számon megindult kapcsolattartás végrehajtása iránt, [REDACTED] érdeklőnek – a [REDACTED] kérelmezett elleni nemperes eljárásban

[REDACTED] érdeklő (I.r. indítványozó) és [REDACTED] érdeklő (II. r. indítványozó) az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjeszti elő.

Indítványozók kérik Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg:

- a Pesti Központi Kerületi Bíróság 41. Pk. 500.066/2022/7. sorszámú végzése és a
 - a Fővárosi Törvényszék 49 Pkf. 634.229/2022/3. sorszámú végzése
- alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Érdeklő indítványozó kéri továbbá, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság -az Abtv. 26.§ (1) bekezdése alapján állapítsa meg, hogy a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény (Bnp.) 7/A. címében „A kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása iránti eljárás” részben elhelyezett 2.§ b) pontja, miszerint „az eljárásban nincs helye beavatkozásnak” és a 22/A. § (2) bekezdésében foglalt „A kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtására a Ptk. szerinti kapcsolattartásra jogosult és kötelezett személy kérheti.” törvényi rendelkezés Alaptörvény ellenes, és azt az Abt. 41.§ (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

Indítványozók jelzik, hogy az Indítványozók által 2023. január 8-án kelt – alkotmányjogi panaszt kezdeményező – az elsőfokú bírósághoz elektronikusan előterjesztett beadványban csatolták a fenti indítvánnyal támadott **41. Pk. 500066/2022/9. sorszámú elsőfokú végzést** és ezen végzés elleni fellebbezés alapján született **49. Pkf. 634.229/2022/3. sorszámú végzést**, valamint a **41. Pk.500.066/2022/7. sorszámú érdemi végzést**, amelyben a bíróság kérelmezettel szemben a **2020. december 11. napjának 16:00 órája és 2020. december 13. napjának 18:00 órája közötti** elmaradt kapcsolattartás tekintetében a kapcsolattartás pótlására 2021. szeptember 30-ig biztosított pótlási határidő elmulasztása miatt 100.000,- Ft pénzbírságot alkalmazott és új pótlási határidőt határozott meg **2022. június 30-ig**.

Ezt indítványozók azért jegyzik meg, mert a hiánypótlási felhívásban megjelölt a **40. Pk.500.066/2022/7. sorszámú végzés** ellen nem terjesztettek elő indítványt. Erre tekintettel indítványozók kérik a **2023. január 30-án kelt hiánypótlási felhívásban a 41. Pk.500.066/2022/7. sorszámú végzés** kijavítását **41. Pk.500.066/2022/9. sorszámú végzésre**. Ennek igazolásul indítványozók hivatkoznak a bírósághoz benyújtott, 2023. január 8-án benyújtott iratra.

Kérelmezett indítványozó kéri, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság keresse meg az első fokú bíróságot a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 426.§ (2) bekezdése alapján, és hívja fel a bíróságot arra, hogy kérelmezettel szemben alkalmazott eljárási költség tekintetében az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig az alkotmányjogi panaszban támadott határozat végrehajtását függeszse fel.

Kérelmezett ezen kérelmét azért terjeszti elő, mert az elsőfokú bíróság az indítványozók végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmét elutasította.

Kérelmük indokolásaként indítványozók az alábbiakat adják elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

3) A Pesti Központi Kerületi Bíróság (PKKB) a 41. Pk. 500.066/2020/7. sorszámú végzésében a 2020. december 11. napjának 16:00 órája és 2020. december 13. napjának 18:00 órája közötti elmaradt kapcsolattartás 2021.szeptember 30. napjáig elrendelt pótlásának elmaradása miatt

- megkereste a Budapest Főváros Kormányhivatala XVI. Kerületi Hivatala Gyámügyi Osztályát, hogy a család- és gyermekjóléti intézményrendszer bevonásával mozdítsa elő a kérelmezett teljesítését, és

- [REDACTED] kérelmezettel szemben 100.000,- (százezer) forint pénzbírságot szabott ki.

A bíróság felhívja a kérelmezettet, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság 41.Pk.500.003/2021/25. számú végzésében meghatározott kötelezettségét – vagyis az ott

meghatározott elmaradt kapcsolattartás pótlását – a legközelebbi megfelelő időpontban, de **legkésőbb 2022. június 30. napjáig** teljesítse.

A bíróság felhívja a kérelmezőt, hogy a fenti határidő eltelte után 30 napon belül a teljesítésről vagy annak elmaradásáról értesítse a bíróságot.

A bíróság figyelmezteti a kérelmezőt, amennyiben az értesítési kötelezettségét a kitűzött határidőn belül nem teljesíti, a bíróság az eljárást befejezettnek tekinti.

Kötelezi a bíróság a kérelmezettet, hogy 15 napon belül fizessen meg a kérelmezőnek 15.240 Ft perköltséget.

A végzés elleni fellebbezésnek – a perköltség megfizetése kivételével - nincs halasztó hatálya.

4) A PKKB fenti 7. sorszámú végzésével szemben a kérelmezett és a [REDACTED] [REDACTED] zületett kiskorú [REDACTED] gyermek, mint érdekelt 8. sorszám alatt, ugyanazon okiratban törvényes határidőben fellebbezést terjesztettek elő. Kérték elsődlegesen a végzés hatályon kívül helyezését, másodlagosan a végzés megváltoztatását és a kérelmező kérelmének elutasítását.

B) Az elsőfokú bíróság - indítvánnyal támadott - 41. Pk. 500.066/2022/8. sorszámú végzése

5) A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 41. Pk. 500.066/2022/9 sorszámú végzésében a kiskorú [REDACTED] r érdekelt, II. r. indítványozó fellebbezését visszautasította.

6) Az indítvánnyal támadott 9 sorszámú – az érdekelt (14. életévét betöltött) gyermek fellebbezését visszautasító – elsőfokú végzés ellen a gyermek érdekelt terjesztett elő fellebbezést.

Kiskorú [REDACTED] gyermek, mint érdekelt a fellebbezésében kérte, hogy a másodfokú bíróság a 9. sorszámú végzést a Pp. 383. § (1)-(3) bekezdés alapján változtassa meg és a fellebbezés visszautasítását mellőzze, rendelje el a fellebbezésnek a másodfokú bírósághoz való felterjesztését. Kérte az állam terhén az eljárási költség megállapítását.

B) Az indítvánnyal támadott – a Fővárosi Törvényszék 49. Pkf. 634.229/2022/3. sorszámú - II. fokú végzés tartalma

7) A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2022. november 23. napján kelt és jogerős 49.Pkf.634.229/2022/3 sorszámú végzésben az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. Kötelezte a kérelmezettet, hogy fizessen meg a kérelmezőnek 11.430,- Ft-fellebbezési költséget. Megállapította, hogy a fellebbezési eljárás illetékmentes.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

1) Érdekelt indítványozó az elsőfokú – fellebbezést visszautasító - végzés elleni fellebbezést, mint rendes jogorvoslatot a bírósági eljárásban kimerítette. A nemperes

eljárásban a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról [...] szóló 2017. évi CXVIII. törvény (Bnp.) 2.§ g) pontja alapján felülvizsgálati eljárásnak nincs helye. **Kérelmezett indítványozó a fellebbezési eljárásában nem vett részt, az indítvánnyal támadott II. fokú végzés ellen a fellebbezési joga kizárt volt, és felülvizsgálati kérelemnek sem volt helye.**

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

1) Indítványozók jogi képviselője a II. fokú végzést elektronikus úton 2022. december 16-án vette át, így a 60 napos határidő alatt **2023. január 8-án az alkotmányjogi panaszát előterjesztette.**

A IV-177-1/2023. sz. hiánypótlási irat 2023. február 6. napján érkezett indítványozóhoz, amelyre tekintettel a 30 napos határidő 2023. március 8. napján jár le.

d) Az indítványozók érintettségének bemutatása

1) Az indítványt az érdekelt II. r. indítványozó, [REDACTED] terjesztette elő, aki az alkotmányjogi panasz ügyben érintettnek tekintendő, mert az I-II. fokú bíróság vele szemben hozott határozata [REDACTED] érdekelte vonatkozó rendelkezéseket tartalmazott. A 8. sorszámú végzés ellen kizárólag érdekelt fellebbezett.

A bíróság indítvánnyal támadott végzése a 2 [REDACTED] született kiskorú, már a 14. életévének betöltése utáni - a korlátozottan cselekvőképes polgári jogi és perbeli jogállásának megszerzése utáni -

- 2020. december 11.-13. hétvégi napjai esedékes **kapcsolattartás végrehajtását rendelte el**, továbbá a a 2023. január 30-án kelt IV/177-1/2023. sz. hiánypótlási felhívás szerint az alkotmánybírói eljárásban a szülői felügyeleti jog gyakorlására jogosult törvényes képviselő járhat el a kiskorú indítványozó képviselőjében, **kérelmezett, mint törvényes képviselő - kérelmezett - is kéri az I. r. indítványozói jogállása megállapítását.**

Érdekelt indítványozó álláspontja alapján a II.r. [REDACTED], mint kiskorú, **korlátozottan cselekvőképes személy az alkotmányjogi panasz eljárásnak teljes jogú joga lehet**, mivel a bírósági eljárásban is teljes jogú jogalanyként vehetett részt. Ebben az eljárásban indítványozó álláspontja szerint nem szükséges a törvényes képviselő hozzájárulása, mivel az alkotmányjog panasszal támadott jogerős végzés - amely elleni fellebbezéstől az I-II. fokú bíróság megfosztotta - reá vonatkozó rendelkezést tartalmaz az által, hogy elrendelte a fentiek szerinti - 2021. január 11-13. hétvégi elmaradt kapcsolattartásnak legkésőbb **2022. június 30-ig történő pótlásának teljesítését.**

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Indítványozók ezzel kapcsolatban hivatkoznak arra, hogy mivel az I. r. gyermek indítványozó fellebbezési joga annak okából nem került biztosításra, mert az eljárásban sem vehetett részt, az a lentiek szerint alapjogsérelem amely a bírói döntést érdemben befolyásolta, és a felmerült

alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés a Bnp. indítvánnyal megsemmisíteni támadott jogszabályi rendelkezés elleni érvként is fenntartják.

Hasonlóan a jogszabályi rendelkezéssel szemben az Alaptörvény rendelkezéséreire vonatkozó hivatkozást is fenntartják, egységesen a bírói határozat megsemmisítéseként hivatkozott joggal azonosan.

A jogszabályi rendelkezés megsemmisítése is azon okból indokolt, mert a Bnp. egyenáltalán nem veszi figyelembe a 14. életévét betöltött gyermeknek a gyermekek védelméről szóló törvényben, és a nemzetközi egyezményekben biztosított jogait sem.

1) Alapjogsérelem, amely bírói döntést érdemben befolyásolta a következő.

a) Érdekelt indítványozó szerint a kapcsolattartás háromoldalú jogviszonyában (gondviselő szülő – gyermek – kívülálló szülő) a 14. életévét betöltött gyermek részvétele nélkül a kapcsolattartás végrehajtásáról, annak mikénti teljesítéséről, a pótlás idejéről nem lehet végrehajtást elrendelő határozatot hozni.

A 14. életévét betöltött – korlátozottan cselekvőképes – embernek (gyermeknek) az eljárásban félként való részvételét a bírósági nemperes eljárásban hivatalból – az eljárási szabályok alkalmazásával – a bíróságnak meg kell teremtenie. Ennek elmulasztása sérti az emberi méltósághoz való jogot, a felek törvény előtti egyenlőségéhez való jogot, a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot.

Teljesen elfogadhatatlan, s így sérti az anyagi és eljárási jogszabályokat és az Alaptörvényt, hogy a II. fokú bíróság végzésének indokolása szerint a II.r. érdekelt indítványozót – bár a 14. életévét betöltötte és korlátozottan cselekvőképes - nem illeti meg a kapcsolattartási jog tekintetében a cselekvőképesség, a polgári (nemperes) eljárásban való részvétel, a fellebbezési jog.

Megjegyzendő: az a kérdés, hogy a perben a gyermek a saját nevében, a törvényes képviselőjének a képviselői közreműködésével járhat-e el, kívül esik azon jogsértésen, hogy a gyermek a kapcsolattartás végrehajtása iránti bírósági nemperes eljárásban a saját neve alatt – mint korlátozottan cselekvőképes személy – részt vehet-e, és van-e jogorvoslati joga a reá is kiterjedő kapcsolattartás elmulasztása tárgyában hozott jogkövetkezmények tekintetében.

b) Ha a bíróság a kapcsolattartás végrehajtása iránti nemperes eljárásban **nem követelte meg a kérelmezőtől, hogy a korlátozottan cselekvőképes gyermekre tekintettel a a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról [...] szóló 2017. évi CXVIII. törvény (Bnp.) 7/A cím alatti – kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása iránti (nemperes) - eljárásban a kérelmét terjessze ki, és így az eljárásban a gyermek félként nem vett (nem vehetett) részt; indítványozók szerint mellőzhetetlen a gyermek számára a határozat elleni fellebbezési jog biztosítása, azon okból, hogy a gyermek a bírósági döntés tekintetében nyilatkozni tudjon, hogy a bírósági döntés megfelel-e a jogszabályoknak, illetve az érdekének.**

Indítványozó erre tekintettel kéri a Bnp jogszabályi rendelkezéseinek megsemmisítését, mert ezen jogszabályi rendelkezések szerint nem vehetett részt az eljárásban: nem avatkozhatott be, és mint kérelmezett gyermek sem vehetett részt félként az eljárásban. A bírósági eljárásból való kizárására tekintettel sérült a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga.

A Ptk. 4:178. § (1) bekezdése a gyermeknek kapcsolattartáshoz való jogát állapítja meg, és nem kötelezettségét.

A Ptk. 4:182.§ (2) bekezdése csak a jogosultnak fel nem róható okból elmaradt kapcsolattartás végrehajtására (pótlására) ad lehetőséget, azonban jelen esetben a kapcsolattartás elmaradása a jogosult apa magatartására visszavezethető okból történt, amelyet a bírósági végzések sem a tényállás tekintetében, sem a gyermeket megillető jogok biztosítása érdekében nem vizsgáltak. A gyermek mindenek feletti érdekét sértette az érdemi 10. sorszámú végzésben foglalt pótlási kötelezettség előírása, illetve ezzel kapcsolatos nyilatkozási lehetősége és jogorvoslati joga kizárása.

Az eljáró I-II. fokú bíróság nem végezte el az Alaptörvény 28. cikkében foglalt alkotmányossági tesztet a döntése – a korlátozottan cselekvőképes gyermeknek a kapcsolattartás végrehajtása iránti nemperes eljárásból és a jogorvoslati jogból való kizárása alkotmányossági szempontból való megfelelése tekintetében (Lásd az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdését és Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését.).

Sem az I. fokú, sem a II. fokú bíróság végzése nem tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a kérelmezett által az apával szemben felhozott bizonyítékok alapján az indítványozó kérelmezett felróhatósága a kapcsolattartás elmaradásában miért állapítható meg. Az indokolási kötelezettség teljesítése a tisztességes bírósági eljárásnak az alapját képezi. Ennek hiányosságai, illetve mellőzése alapján az eljárás a tisztességes eljárás követelményének nem felel meg.

Indítványozó úgy véli, hogy a csatolt bizonyítékok ellenére a bíróságok mivel nem tárták fel a gyermek mindenek felett álló érdekét, azzal kapcsolatban, hogy az apával a kapcsolattartás számára nem szolgálja a gyermek javát, a tisztességes bírósági eljárás nem került betartásra.

A gyermek érdekelt jogorvoslatihoz való jogát ez a körülmény is nyomatékosan alátámasztja.

Az I-II. fokú bíróságok a II. r. érdekelt indítványozó számára a fellebbezési jogot nem biztosították, így az I. fokú végzés, és az azt helyben hagyó végzés sérti az indítványozó emberi méltóságát, a felek törvény előtti egyenlőségéhez való jogot, a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot és a jogorvoslatihoz való jogot.

d) Az alapjogi érvelés során II. r. érdekelt indítványozó hivatkozik azokra a nemzetközi szerződéseken, illetve uniós jogban az államra kötelezettséget jelentő rendelkezésekre, amely a gyermek jogait biztosítják: ez a New Yorki Egyezmény és az Európai Unió Alapjogi Chartája. Indítványozó szerint a gyermekek jogairól szóló magyar törvény is kellő kompetenciát jelentene a bíróságok számára a kapcsolattartás végrehajthatósága körében a gyermek érdekének és jogainak védelmére, de sajnos az indítvánnyal támadott határozatban ez nem történt meg.

da) A gyermekek jogairól szóló 1989. november 20-án kelt, New Yorkban kötött – az 1991. évi LXIV. törvénnyel kihirdetett – Egyezmény bevezető rendelkezéseinek figyelembe vétele szükségességére történő felhívással, érdekelt indítványozó hivatkozik az Egyezmény alábbi rendelkezéseire:

2. Cikk

1. Az Egyezményben részes államok tiszteletben tartják és biztosítják a joghatóságuk alá tartozó gyermekek számára az Egyezményben lefektetett jogokat minden megkülönböztetés, nevezetesen a gyermeknek vagy szüleinek, vagy törvényes képviselőjének faja, színe, neme,

nyelve, vallása, politikai vagy más véleménye, nemzeti, nemzetiségi vagy társadalmi származása, vagyoni helyzete, cselekvőképtelensége, születési vagy egyéb helyzete szerinti különbségtétel nélkül.

3. Cikk

1. A szociális védelem köz- és magánintézményei, a bíróságok, a közigazgatási hatóságok és a törvényhozó szervek minden, a gyermeket érintő döntésükben a gyermek mindenképp felett álló érdekét veszik figyelembe elsősorban.

9. Cikk

3. Az Egyezményben részes államok tiszteletben tartják a mindkét szülőjétől vagy ezek egyikétől külön élő gyermeknek azt a jogát, hogy személyes kapcsolatot és közvetlen érintkezést tarthasson fenn mindkét szülőjével, kivéve, ha ez a gyermek mindenképp felett álló érdekével ellenkezik.

12. Cikk

1. Az Egyezményben részes államok az ítélőképessége birtokában lévő gyermek számára biztosítják azt a jogot, hogy minden őt érdeklő kérdésben szabadon kinyilváníthassa véleményét, a gyermek véleményét, figyelemmel korára és érettségi fokára, kellően tekintetbe kell venni.

2. Ebből a célból nevezetesen lehetőséget kell adni a gyermeknek arra, hogy bármely olyan bírói vagy közigazgatási eljárásban, amelyben érdekelt, közvetlenül vagy képviselője, illetőleg arra alkalmas szerv útján, a hazai jogszabályokban foglalt eljárási szabályoknak megfelelően meghallgassák.

19. Cikk

1. Az Egyezményben részes államok megtesznek minden arra alkalmas, törvényhozási, közigazgatási, szociális és nevelési intézkedést, hogy megvédjék a gyermeket az erőszak, a támadás, a fizikai és lelki durvaság, az elhagyás vagy az elhanyagolás, a rossz bánásmód vagy a kizsákmányolás — ideértve a nemi erőszakot is — bármilyen formájától mindaddig, amíg szüleinek vagy valamelyik szülőjének, illetőleg törvényes képviselőjének vagy képviselőinek, vagy bármely más olyan személynek, akinél elhelyezték, felügyelete alatt áll.

A fentiekben foglalt védelmi intézkedések szükség szerint olyan hatékony eljárásokat foglalnak magukban, amelyek a gyermek és gondviselői számára szükséges szociális programok létrehozását teszik lehetővé, továbbá a fentebb leírt rossz bánásmód eseteiben hozzájárulnak a cselekmény felismeréséhez, bejelentéséhez, a jelentés illetékes helyre juttatásához, vizsgálatához, kezeléséhez és az esetek figyelemmel kíséréséhez; szükség szerint magukban foglalják a bírói beavatkozással kapcsolatos eljárást is.”

II.r. indítványozó jogi álláspontja szerint a New Yorki Egyezmény fenti rendelkezései is alátámasztják azt, hogy gyermek tekintetében a gondozó szülőt a külön élő apa tekintetében – a gyermeknek a kapcsolattartást alapos okból mellőző magatartására tekintettel – a gyermek mindenképp felett álló érdeke az, hogy a kapcsolattartás tekintetében az anyát kötelező bírói határozat tekintetében a gyermek -korlátozottan cselekvőképes polgári jogi jogalany – a határozat ellen önálló jogorvoslatot terjeszthet elő, amely jogorvoslatot formális okból nem lehet vele szemben megtagadni!

A bíróságnak ezt az Egyezményt a II.r. érdekelt indítványozó jogorvoslatához való jogának biztosítása érdekében figyelembe kellett volna vennie.

[Lásd értelemszerűen a Kúriának az Egyezmény közvetlen kötelező alkalmazása tekintetében a **Kúriai Határozatok 2022/1. számában 27. sorszámú eseti döntés I. pontjában kifejtett elvi jogalkalmazási iránymutatását.**]

db) Az I.r. indítványozó érdekelt gyermek az Európai Unió polgára. Az **Európai Unió Alapjogi Chartája (2016/C 202/02)** (továbbiakban: Charta) biztosítja a gyermek számára a gyermeki jogokat és a jogorvoslati jogot.

dba) A Charta az III. cím „Egyenlőség” részben a 24. cikk szabályozza „A gyermekek jogait”, amely a következő rendelkezést tartalmazza:

24. Cikk

A gyermekek jogai

(1) A gyermekeknek joguk van a jólétükhöz szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. A gyermekek véleményüket szabadon kifejezhetik. Az őket érintő ügyekben véleményüket életkoruknak és érettségüknek megfelelően figyelembe kell venni.

(2) A hatóságok és a magánintézmények gyermekekkel kapcsolatos tevékenységében a gyermek mindenképp főt álló érdekének kell az elsődleges szempontnak lennie.

(3) Minden gyermeknek joga van ahhoz, hogy mindkét szülőjével rendszeres, személyes és közvetlen kapcsolatot tartson fenn, kivéve ha ez az érdekeivel ellentétes.

A Charta tehát megkülönböztetett figyelmet ír elő a gyermek jogainak biztosítása tekintetében:

- az őket érintő ügyekben véleményük figyelembevételével kapcsolatban (életkoruknak és érettségüknek megfelelően)
- a hatóságoknak a gyermekkel kapcsolatos tevékenységében a gyermek mindenképp főt álló érdekének kell az elsődleges szempontban lennie;
- minden gyermek joga, hogy mindkét szülőjével rendszeres és személyes kapcsolatot tartson fenn, kivéve ha ez az érdekeivel ellentétes.

II.r. érdekelt indítványozó szerint amennyiben a gyermek a nemperes eljárásban félként nem vesz részt, az Európai Unió polgáraként biztosított gyermeki jogai sérülnek, különösen arra tekintettel, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság és a Fővárosi Törvényszék jogerős végzésben kifejtett jogi álláspontja szerint a gyermeket a szülők közötti kapcsolattartás végrehajtása tekintetében hozott bírósági döntés tekintetében fellebbezési jog nem illeti meg.

A fellebbezési jog kizárása azt eredményezi, hogy a gyermeket a fenti európai uniós polgárságából eredő – 24. cikk (1)-(2) bekezdésében foglalt - jogaitól megfosztották, mert a II. r. érdekelt indítványozó ezeket a jogait nem gyakorolhatta. A gyermek nem tudott érvényt szerezni az apával való kapcsolattartás számára nem kívánatos, a gyermek jólétét és gondoskodást sértő kapcsolattartás mellőzésének, a nemperes eljárásban a véleménye kifejtésének biztosításának és a véleménynyilvánítási jogának figyelembevételének. A bíróságok – mint hatóságok – nem vették figyelembe e tekintetben a gyermek mindenképp feletti érdekét, amely alapján ennek az érdeknek a bírósági eljárásban a fellebbezési jog biztosítására is ki kellett volna terjednie. Egyrészt a törvényes képviselőnek a nyilatkozata nem pótolja a 14. életévét betöltött gyermek nyilatkozatát, másrészt a fellebbezést a 12. sorszámú fellebbezést visszautasító végzés ellen a II. r. indítványozó, érdekelt terjesztette elő.

dbb) A Charta az VI cím „Igazságszolgáltatás” részben a 47. cikkben rendelkezik „A hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jog” szabályairól, amelyek a következőket tartalmazza.

„47. Cikk

A hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jog

Mindenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, az e cikkben megállapított feltételek mellett joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz.

Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja. Mindenkinnek biztosítani kell a lehetőséget tanácsadás, védelem és képviselői igénybeviteléhez.

Azoknak, akik nem rendelkeznek elégséges pénzeszközökkel, költségmentességet kell biztosítani, amennyiben az igazságszolgáltatás hatékony igénybeviteléhez erre szükség van.”

A fenti jogszabályi rendelkezésből következik, hogy mindenkit – tehát a korlátozottan cselekvőképes gyermeket is - az Unió joga által a 24. cikkben biztosított gyermeki jogaival kapcsolatban a bírósági eljárásban való részvétel megilleti, valamint önállóan gyakorolhatja a jogorvoslathoz való jogát.

Mindezekre tekintettel a gyermeknek a nemperes eljárásban félként való részvétele nélkül - kérelmezett álláspontja szerint - a bíróság törvényes döntést nem hozhatott volna.

e) Az indítványozó hivatkozik az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésében foglaltakra, amely szerint „(1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.”

Indítványozók úgy vélik, hogy a „szükséges” e védelemhez való jogba a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog is beletartozik.

A tisztességes eljáráshoz való jog megsértése tekintetében indítványozó hivatkozik az Alkotmánybíróság 6/1989. (III.11.) AB határozatában kifejtett, a bírósági eljárásra vonatkozó alkotmányos mértékre (fair trial), amely különösen a gyermek mindenek feletti joga tekintetében nem teljesült.

2) Az ügy kapcsán felmerült alkotmányjogi jelentőségű kérdések a következő.

a) Alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy a 14. életévét betöltött gyermeket – mint korlátozottan cselekvőképes polgári jogi jogalanyt, aki a kapcsolattartáshoz való jog anyagi jogi jogosultja a Ptk. 4:178. § (1) bekezdése alapján, a kapcsolattartás végrehajtása során megilleti e – saját személye és eljárási cselekmény-tételi jogosultsága alapján – a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény (Bnp.) 7/A fejezetében szabályozott „A kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása iránti eljárás”-ban – bármelyik fél által indított kérelemre tekintettel - a kapcsolattartás végrehajtása iránti nemperes eljárásban való részvétel joga? A korlátozottan cselekvőképes gyermek bírósági eljárásban félként való részvétele nélkül alkotmányos határozat a bíróságok részéről hozható-e?

b) Kérdés az is, hogy a nemperes eljárásban a 14. életévét betöltött gyermek élhet-e fellebbezéssel az érdemi – az ő személyét legjobban érintő - a kapcsolattartás pótlásáról rendelkező bírósági határozattal szemben? Ez különösen abban az esetben merül fel, ha a gyermeknek alapos oka van arra, hogy a kapcsolattartást a külön élő szülővel ne folytassa, mert az nem szolgálja a javát.

II. r. gyermek indítványozó szerint a fenti két kérdés összefüggésben van azzal is, hogy a gyermeknek, mint polgári jogalanyoknak az eljárásokból való kizárása, a fellebbezés visszautasítása sérti-e a gyermek emberi méltóságát, törvény előtti egyenlőségét, a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, és a bíróságok által a – Magyarországon közvetlenül alkalmazandó - nemzetközi egyezményekben is biztosított jogainak érvényesülése biztosítását.

c) A fellebbezési eljárásban kérelmezett nem vett részt, azonban a II. fokú bíróság a kérelmezettet kötelezte az eljárási költség megfizetésére. A kérelmezett mivel 23. sorszámú visszautasító végzés elleni fellebbezési eljárásban nem vett részt, a tulajdonhoz való jogát sérti a perköltségben való marasztalása, függetlenül attól, hogy a korlátozottan cselekvőképes gyermek fellebbezése eredményre vezetett-e vagy sem.

A perköltségről ugyanis a bíróságnak a felek közötti viszonylatban kell döntenie. A perköltségben a korlátozottan cselekvőképes gyermek fellebbezése, ha nem vezetett eredményre nincs alkotmányos jogalap a törvényes képviselőnek a perköltségben való marasztalására.

Ezért szükséges az Alkotmányjogi panasz elbírálásáig a jogerős bírósági határozat végrehajtásának felfüggesztése

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

1) Indítványozók az I-II. fokú bírósági határozatok alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény alábbi rendelkezéseire alapítják:

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

(4) A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.

II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz [...].

IV. cikk

(1) Mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz [...]

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez.

XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

[...]

(5) Magyarország külön intézkedéssel védi a családokat, a gyermekeket, a nőket, az időseket és a fogyatékkal élőket.

XVI. cikk

(1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi, és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.

[...]

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

[...]

(7) **Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.**

2) Az Alaptörvénynek a fenti alapjogot biztosító rendelkezései értelmezésénél és alkalmazásánál indítványozók hivatkoznak az Alaptörvénynek a következő rendelkezéseire:

Nemzeti hitvallás

Valljuk, hogy az emberi lét alapja az emberi méltóság.

[...]

Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.

Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.

Q cikk

(3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.

3) Az alkotmányjogi panasszal összefüggésben alkalmazandó jogszabályi rendelkezések

a) A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) alábbi rendelkezései

Ptk. 2:8. § [A cselekvőképesség]

(1) Minden ember cselekvőképes, akinek cselekvőképességét e törvény vagy a bíróság gondnokság alá helyezést elrendelő ítélete nem korlátozza.

(2) Aki cselekvőképes, maga köthet szerződést vagy tehet más jognyilatkozatot.

(3) A cselekvőképességet korlátozó jognyilatkozat semmis.

Ptk. 2:12. § [A korlátozottan cselekvőképes kiskorú jognyilatkozata]

(1) A korlátozottan cselekvőképes kiskorú jognyilatkozatának érvényességéhez – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – törvényes képviselőjének hozzájárulása szükséges. Ha a korlátozottan cselekvőképes kiskorú cselekvőképessé válik, maga dönt függő jognyilatkozatainak érvényességéről.

(2) A korlátozottan cselekvőképes kiskorú a törvényes képviselőjének közreműködése nélkül

a) tehet olyan személyes jellegű jognyilatkozatot, amelyre jogszabály feljogosítja;

b) megkötheti a mindennapi élet szokásos szükségleteinek fedezése körébe tartozó kisebb jelentőségű szerződéseket;

c) rendelkezhet munkával szerzett jövedelmével, annak erejéig kötelezettséget vállalhat;

d) köthet olyan szerződéseket, amelyekkel kizárólag előnyt szerez; és

e) ajándékozhat a szokásos mértékben.

Ptk. 4:178. § [A kapcsolattartás joga]

(1) A gyermeknek joga, hogy különélő szülőjével személyes és közvetlen kapcsolatot tartson fenn. A gyermeket nevelő szülő vagy más személy köteles a zavartalan kapcsolattartást biztosítani.

[...]

4:180. § [A kapcsolattartási jog tartalma]

(1) A kapcsolattartási jog magában foglalja a gyermekkel való személyes találkozást, a gyermeknek a lakóhelyéről vagy a tartózkodási helyéről rendszeresen, meghatározott időtartamra történő elvitelét, a gyermekkel időszakonként, elsősorban az oktatási szünetek és a többnapos ünnepek időszakában való huzamos együttlétet, és kiterjed a kapcsolat személyes találkozás nélküli fenntartására.

(2) A kapcsolattartás joga - ha a bíróság vagy a gyámhatóság a gyermek érdekében eltérően nem rendelkezik - az (1) bekezdésben foglalt keretek között kiterjed a gyermek meghatározott időtartamú külföldre vitelére is.

(3) A gyermek elvitelével felmerülő kiadások - ha a bíróság vagy a gyámhatóság eltérően nem rendelkezik - a kapcsolattartásra jogosultat terhelik.

4:182. § [Tájékoztatási kötelezettség; az elmaradt kapcsolattartás pótlása]

(1) A kapcsolattartást akadályozó körülményekről a felek késedelem nélkül kötelesek tájékoztatni egymást.

(2) A jogosultnak fel nem róható okból elmaradt kapcsolattartást a legközelebbi megfelelő időpontban, de legkésőbb hat hónapon belül pótolni kell.

4:185. § [A kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása]

A kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtását a bíróság polgári nemperes eljárásban rendeli el.

b) A Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) alábbi rendelkezései:

Pp. 33. § [Perbeli jogképesség]

A perben fél az lehet, akit a polgári jog szabályai szerint jogok illelhetnek és kötelezettségek terhelhetnek.

34. § [Perbeli cselekvőképesség és törvényes képviselő]

(1) A perben mint fél személyesen vagy meghatalmazottja útján az járhat el, aki

- a) a polgári jog szabályai szerint teljes cselekvőképességgel rendelkezik,
- b) olyan, cselekvőképességében részlegesen korlátozott nagykorú, akinek a polgári jog szabályai szerinti cselekvőképessége a per tárgyára, illetve a perbeli eljárási cselekményekre kiterjedő hatállyal nincs korlátozva, vagy
- c) a per tárgyról a polgári jog szabályai szerint érvényesen rendelkezhet.

(2) A perben a fél nevében törvényes képviselője jár el, ha

- a) a félnek nincs perbeli cselekvőképessége,
- b) a fél részére a cselekvőképessége érintése nélkül rendelték törvényes képviselőt, kivéve, ha a fél személyesen vagy meghatalmazottja útján fellép, vagy
- c) a fél nem természetes személy.

36. § [Kényszerű pertársaság]

Ha jogszabályban meghatározott személyek perben állása kötelező, vagy a per tárgya olyan közös jog, illetve olyan közös kötelezettség, amely csak egységesen dönthető el, az érintett személyeknek a perben félként részt kell venniük. Ha e részvételi kötelezettség több felperes, illetve több alperes perben állását eredményezi, kényszerű pertársaság keletkezik.

37. § [Célszerűségi pertársaság]

Több felperes együtt indíthat pert, illetve több alperes együtt perelhető, ha

- a) a perben hozott ítélet anyagi jogerőhatása a pertársakra a perben történő részvétel nélkül is kiterjedne,
- b) a perbeli követelések ugyanabból a jogviszonyból erednek, vagy
- c) a perbeli követelések hasonló ténybeli és jogi alapból erednek, és ugyanannak a bíróságnak az illetékessége a 29. § rendelkezéseinek alkalmazása nélkül is valamennyi alperessel szemben megállapítható.

c) A bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egy bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény (Bnp.) alábbi rendelkezései:

1.§ (1) A bírósági polgári nemperes eljárásokban – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) szabályait a polgári nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Az eljárásban kérelmező az eljárást kezdeményező személy, kérelmezett, akivel szemben az eljárást megindítják, feltéve, hogy van az eljárásban a kérelmezővel szemben álló személy.

(3) Az eljárás nem különül el perfelvételi és érdemi tárgyalási szakra. Azokat az eljárási cselekményeket, amelyek megtételét a Pp. a perfelvételt lezáró végzés meghozataláig teszi lehetővé, az elsőfokú eljárás befejezéséig lehet megtenni.

2. § Az eljárásban nincs helye:

[...]

b) beavatkozásnak,

[...]

22/A. § (1) A bíróság vagy a gyámhatóság által a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban, továbbá a bíróság vagy a gyámhatóság által jóváhagyott kapcsolattartást rendező egyezségben (a továbbiakban: a kapcsolattartásra vonatkozó határozat) foglaltak megszegése esetén a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak végrehajtásának elrendelése e törvény szerinti eljárásban kérhető. A bíróság a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtását – végrehajtható okirat kiállítása nélkül – végzéssel rendeli el. E végzés elleni fellebbezésnek nincs halasztó hatálya.

(2) A kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtását a Ptk. szerint kapcsolattartásra jogosult és kapcsolattartásra kötelezett személy kérheti.

(3) Az eljárás járásbíróság hatáskörébe tartozik.

22/D. § (1) A bíróság a végrehajtást elrendelő végzést azzal a felhívással küldi meg a kérelmezőnek, hogy az önkéntes teljesítésre kitűzött határidő eltelte után 15 napon belül, annak teljesítéséről vagy elmaradásáról értesítse a bíróságot.

(2) A teljesítés önhibából történő elmaradása esetén a bíróság

a) megkeresi a gyámhatóságot a gyermek védelmében szükséges intézkedések megtétele érdekében,

b) a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 174. § c) pontja szerinti pénzbírságot szabhat ki,

c) a kapcsolattartás szabályainak rendszeres és visszatérő megszegése esetén a gyermek rendőrség közreműködésével történő, a Vht. 180/B. § szerinti átadását rendelheti el,

d) megkeresheti a gyámhatóságot a szülői felügyeleti jog rendezése vagy a gyermek harmadik személynél történő elhelyezése iránt per megindítása érdekében, feltéve, hogy az a kiskorú gyermek érdekében áll, és azt a szülő vagy harmadik személy is kéri vagy

e) feljelentést tehet kiskorú veszélyeztetése vagy kiskorúval való kapcsolattartás akadályozása miatt.

(3) A bíróság a végrehajtásnak a (2) bekezdésben felsorolt azt a módját köteles elrendelni, amely – az ügy körülményeit figyelembe véve – a leghatékonyabban mozdítja elő a kötelezettség teljesítését. A (2) bekezdés d) és e) pontjában foglalt intézkedések a (2) bekezdés a), b) vagy c) pontjában foglalt intézkedés mellett is elrendelhetők.

(4) A bíróság a (2) bekezdésben foglalt intézkedések közül egyszerre többnek az alkalmazását is elrendelheti. Ha a kérelmezett a pénzbírságot kiszabó végzésben megállapított határidő alatt sem teljesítette a kötelezettségét, a pénzbírság ismételtén kiszabható.

(5) A bíróság a (2) bekezdésben foglalt intézkedések elrendeléséről végzéssel határoz. A végzés elleni fellebbezésnek nincs halasztó hatálya.

d) A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (Gyvt.) alábbi rendelkezései

Gyvt. 6.§ (5) *A gyermeknek joga van emberi méltósága tiszteletben tartásához, a bántalmazással – fizikai, szexuális vagy lelki erőszakkal –, az elhanyagolással és az információs ártalommal szembeni védelemhez. A gyermek nem vehető alá kínzásnak, testi fenyegetésnek és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetésnek, illetve bánásmódnak.*

Gyvt. 8.§ (1) *A gyermeknek joga van a szabad véleménynyilvánításhoz, és ahhoz, hogy tájékoztatást kapjon jogairól, jogai érvényesítésének lehetőségeiről, továbbá ahhoz, hogy a személyét és vagyonát érintő minden kérdésben közvetlenül vagy más módon meghallgassák, és véleményét korára, egészségi állapotára és fejlettségi szintjére tekintettel figyelembe vegyék.*

(2) *A gyermeknek joga van ahhoz, hogy az őt érintő ügyekben az e törvényben meghatározott fórumoknál panasszal éljen.*

(3) *A gyermeknek joga van ahhoz, hogy alapvető jogai megsértése esetén bíróságnál és törvényben meghatározott más szerveknél eljárást kezdeményezzen.*

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

1) A megsemmisíteni kért bírói döntések indítványozók szerint az alábbi indokok miatt sértik az Alaptörvény fentebb megjelölt rendelkezéseit.

a) Az alapvető jogok védelmére vonatkozó bírói védelemhez való jog sérelme
[Alaptörvény I. cikk (1) és (3) bek.].

Indítványozók szerint az eljáró bíróságok nem tettek eleget az indítványozót megillető alapvető jogok tiszteletben tartása iránti és e jogok védelmére vonatkozó kötelezettségüknek. Az I-II. fokú bíróság végzése ezzel kapcsolatos indokolást nem tartalmaz.

Indítványozók szerint az eljáró bíróságok nem tettek eleget gyermeküket megillető alapvető jogok tiszteletben tartása iránti és e jogok védelmére vonatkozó kötelezettségüknek. A gyermeknek az alapvető jogait a bíróságok nem biztosították. A bíróságok az eljárásuk során figyelmen kívül hagyták, azt, hogy a gyermek mindenek felett álló érdeke megelőzi az apa kapcsolattartáshoz való jogát, abban az esetben, ha az apa ezt visszaéléssel gyakorolja. **Ebből az is következik, hogy a kapcsolattartás végrehajtása iránti ügyekben a gyermek részére is – ha korlátozottan cselekvőképes jogállással rendelkezik – az eljárásbeli jogokat a bíróságnak biztosítani kell.** A gyermek – koránál és értelmi képességénél fogva – a kapcsolattartásnak már alanya és nem tárgya. [A 14. életévét betöltött, korlátozottan cselekvőképes érdekelt gyermek már nem „pici-baba”, akit a kapuban átadnak és átvesznek, majd az átvevő „elviszi” a kapcsolattartás idejére.] **A kapcsolattartás körében a szülők közötti jogvita a 14. életévét betöltött gyermekekre, mint korlátozottan cselekvőképes jogalanyra feltételenül kiterjed.** A bíróságnak ezt a gyermek – nemzetközi egyezményekben garantált - mindenek felett álló érdekét, annak érvényre juttatása tekintetében figyelembe kell venni, és az érdekelt indítványozó szerint a gyermek, mint korlátozottan cselekvőképes személy számára az eljárásban a gyermeknek részt kell vennie, a bírósági határozatokat részére kézbesíteni szükséges, és a gyermeket fellebbezési jog illeti meg a kapcsolattartás végrehajtása és pótlása tekintetében!

Ennek elmulasztása, és a jogorvoslattól való elzárása Alaptörvény-ellenes!

Az alapvető jogoknak a védelmi kötelezettsége az állami szervek által, már a hatáskörük gyakorlását megelőzően megnyílik. Ugyanis az I. cikk (1) bekezdése szerint az államnak ez az **elsőrendű kötelezettsége**. Az állami szerveknek alkotmányos kötelezettsége, hogy a

„Szabadság és Felelősség” fejezetben meghatározott, az embert megillető jogokat védje és óvja: ha pedig ezeket a jogokat megsértik vagy elvonják, vagy nem tartják tiszteletben, akkor az állami szervek ezen jogok védelme érdekében az I. cikk (1) bekezdése alapján fel kell, hogy lépjenek; és a döntéseik meghozatalánál ezeket a jogokat érvényesíteniük kell a jogosult javára.

Mindebből levonható az az általános következtetés, hogy az állami szerveknek a működésük során mindig figyelemmel kell lennie az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésében foglalt védelmi kötelezettségeikre, és olyan „szemmel” szükséges a döntéseiket meghozni, hogy az Alaptörvény rendelkezéseinek az állami szerv a védelmi kötelezettsége körében eleget tesz-e, illetve a döntésével a polgárnak a Szabadság és Felelősség fejezetben biztosított jogai ne sérüljenek, illetve a jogok harmonizált hatásának megfelelő döntést kell kialakítania. Ha erre nem kerül sor, az ilyen döntésekkel a polgár az állammal szemben az alkotmányjogi és más jogorvoslati eszközökkel felléphet.

Nyilvánvaló, hogy az „állam”-nak ez a védelmi kötelezettsége a jogalkalmazó szervek – a hatóságok, bíróságok – és a jogalkotó szervek működése útján kérhető számon a polgár részéről.

Az Alaptörvény I. cikk (1)-(2) bekezdéséből az is következik, hogy a bíróságoknak a döntésük során nemcsak az Alaptörvény 28. cikkében foglaltakra, hanem az Alaptörvény I. cikk (1)-(2) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel kell lenniük.

Indítványozó úgy véli, hogy az állami szervek döntéshozatali munkájában az I. cikk (1)-(3) bekezdésében foglalt – az indítványozó által – „Az alapvető jogok védelmére vonatkozó bírói védelemhez való jog sérelme [Alaptörvény I. cikk (1) és (3) bek.]” alapjogi értékelése és az alkotmányjogi panasz elbírálásánál „önálló alapjog”-i státusának kérdése nem kerülhető meg. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában – sajnálatosan – eddig az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdését az Alkotmánybíróság nem tekintette önálló alapjognak, az nem értelmezte. Pedig indítványozók álláspontja szerint a demokratikus jogrend és jogállam a polgárok egymás közötti és az állammal harmonizált kapcsolatok alapján, a Szabadság és felelősség cím alatt szabályozott jogok gyakorlásából tevődik össze.

Indítványozó úgy véli, hogy az I. cikk (1)-(3) bekezdése általánosan garantálja az alapjogok védelméhez való jogot minden állami szerv előtti eljárásban. Ezért az alkotmányjogi panaszok vizsgálatánál is elsőrendű szempont annak értékelése, hogy az állami szerv a döntése meghozatalánál eleget tett-e – mindenekelőtt – az Alaptörvényben foglalt alapjogvédelmi kötelezettségének.

Az indítványozó, 14. életévét betöltött gyermek jogorvoslatához való jogát a nemzetközi egyezmények is garantálják, azonban az I-II. fokú bíróság mindezeket – a Q cikk (3) bekezdése megsértésével – figyelmen kívül hagyta. Erre tekintettel a bíróságnak és az Alkotmánybíróságnak is az Alaptörvény Q cikk (3) bekezdése alapján az Európai Unió Chartáját figyelembe kell vennie a döntéshozatalánál.

b) Emberi méltósághoz való jog sérelme (Alaptörvény II. cikk)

ba) Indítványozó úgy véli, hogy a 14. életévét betöltött gyermek emberi méltósága is legalább olyan fontos alapjogi követelmény, mint a felnőtt személyét [Pl a szülőké] a kapcsolattartás során megillető joga.

Ezért a 14. életévét betöltött gyermekekre vonatkozó, a szülők közötti kapcsolattartás tekintetében hozott határozatnak a végrehajtásáról rendelkező bírósági végzés a korlátozottan cselekvőképes gyermekkel való nem közlése, a fellebbezési jogból - a kora miatt való - kizárása sérti a gyermek emberi méltóságát.

Az embert megilleti az emberi méltósághoz való jog. Az emberi méltóság része indítványozó szerint az államhatalom által hozott döntések elleni jogorvoslat igénybevétele. A jogorvoslathoz való jog nemcsak a XX. századi „demokratikus jogállamiság terméke”, hanem az írásbeliség kialakulásával egyidős emberi jogosultság.

A jogorvoslathoz való jogosultság jelenti azt, hogy az embert a hatóságok emberszámba vegyék.

Jogorvoslathoz való jog az, amely lehetőséget ad arra, hogy az elsőfokon hozott döntés mennyire volt helyes: a tényállás megállapítása, a jogszabályok alkalmazása és a döntés mineműsége tekintetében. Ez indítványozók szerint független attól, hogy maga a törvény külön biztosítja-e, és kifejezésre jutattja-e (nevesíti-e) az érintett személy jogorvoslathoz való jogát.

A tisztességes és igazságos bírósági eljáráshoz való jog alapvető része, hogy a bíróság felismerje, hogy a kapcsolattartás alanya, a gyermek, és ha már a 14. életévét betöltötte (azaz a polgári jog korlátozottan cselekvőképes jogalánya), a bíróságnak a gyermek kapcsolattartása tekintetében hozott döntésére vonatkozóan érdemi fellebbezési jognyilatkozatot tehessen, amelyet a jogorvoslati rendszer alapján a felettes bíróságok megvizsgáljanak.

Jelen esetben ez elmaradt, mert az I-II. fokú bíróság az indítványozó fellebbezését – jogerősen - visszautasította; amely indítványozók szerint nyilvánvalóan Alaptörvény ellenes.

Sem ténybelileg, sem pedig jogilag nem fogadható el, hogy az a bírósági határozat, amely elrendeli a kapcsolattartás végrehajtását – éppen azon ok miatt, hogy a gyermek nem kíván az édesapjával az édesapja által megvalósított magatartás miatt kapcsolatot tartani, és az édesapjával találkozni – a gyermekekre nem terjed ki, reá a bíróság döntés rendelkezést **nem tartalmaz?** És a gyermeknek nincs joga, hogy - mint kapcsolattartásra jogosult korlátozottan cselekvőképes személy és így a polgári jog önálló jogalánya - vitathassa a **bírósági határozat törvényességét a fellebbezési joga előterjesztésével = ha már a törvényhozó nem ismerte fel azt a követelményt, hogy ebben az országban nemcsak felnőtt jogalanyok, lehetnek jogosultak, hanem a 14. életévüket betöltött gyermekek – mint polgári jogalanyok - is élnek; akiknek a mindenképp feletti érdekét maga a gyermek is követelheti (fellebbezéssel) biztosítani?** Ez ebben a bírósági eljárásban nem történt meg!

Mindez, amely Kk. [REDACTED] [REDACTED] r gyermekekkel szemben, mint II. r. indítványozóval szemben történt, sérti a gyermek emberi méltóságát, törvény előtti egyenlőségét, tisztességes bírósági eljáráshoz és jogorvoslathoz való jogot, amelyet a gyermek törvényes képviselőjének, a nemperes eljárásban a kérelmezettnek is védenie szükséges! Az I. r. indítványozó erre tekintettel vesz részt indítványozóként ebben az alkotmánybíróság előtti eljárásban.

bb) Az emberi méltósághoz való joggal kapcsolatban az Alkotmánybíróság a 32/2021.(XII.20.)AB határozat [X/477/2021.] különvéleményi indokolásokban elvi tétellel bíró megállapításokat tett. E körben érdekelt indítványozó – az indítványa alátámasztására – hivatkozik ezekre, az alábbiakban:

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó alkotmánybíró különvéleményi indokolása

„[246] A határozat rendelkező részének 2. pontjában a testületi többség döntését az emberi méltóság részjogosultságának feltételes sérelmére alapította. Ezzel a jogalappal nem értek egyet, ezért a határozat 2. pontját az alábbi megfontolásokra tekintettel nem támogattam.

[...]

[249] A jognak alárendelten meghozott közigazgatási és bírósági döntések számára a végrehajtás adja meg a létjogosultságot.

[...]

[251] Összhangban áll a testületi gyakorlattal az a rendelkező részi megállapítás, amely az állam intézményvédelmi kötelezettségére alapoz az emberi méltósághoz való jog és annak egyes részjogosultságai gyakorlása, gyakorolhatósága kapcsán {például: 24/2014. (VII. 22.) AB határozat, Indokolás [132]}.

[...]

[255] Az Alaptörvény II. cikkében elismert emberi méltóság az a jogilag elismert minőség, amely minden világra jött ember sajátja. Az ember létezése és méltósága együtt maga az emberi lényeg. Amint azt a Nemzeti hitvallás is kimondja, „az emberi lét alapja az emberi méltóság”. A méltóság ebben az értelemben azt fejezi ki, azt jelenti, hogy „van az egyén autonómiájának, önrendelkezésének egy olyan, mindenki más rendelkezése alól kivont magja, amelynél fogva [...] az ember alany marad, s nem válhat eszközzé vagy tárggyá” (elsőként: 64/1991. (XII. 17.) AB határozat, ABH 1991, 297, 308.; az emberi méltóságra vonatkozó korábbi gyakorlat megerősítése tekintetében lásd például: 24/2014. (VII. 22.) AB határozat, Indokolás [130]}.

[256] Az emberi méltóság minden emberhez személy szerint kötődő, ezért individuális jog. Az identitás, az önazonosság pedig ezen belül a legszemélyesebb egyéni, belső meghatározottságok összességéeként – az egyén alapjellemezőiként, személyiségjegyeiként – definiálható.

[257] Másképpen megfogalmazva: embernek lenni szükségszerűség, az önazonosság pedig kívülről számon nem kérhető egyéni vállalás, a személyiség integritása. Az ember ezt az alapjogi (rész)jogosítványt a közösség tagjaként gyakorolja. De ez a tény nem változtat az alapjog individuális jellegén. Véleményem szerint ennek az egyéni alapjogi tartalomnak a feltételes sérelme az, amely kiváltja az állam intézményvédelmi kötelezettségét.

[258] A fennálló alkotmányos és törvényi szabályok jelenleg teljeskörűen biztosítják az egyénnek a méltósághoz és ennek részeként az önazonossághoz való jogát. Alkotmányos rendszerünknek ez az egyik fundamentuma, amely mindenki számára garantálja az etnikai, nyelvi, kulturális, illetve vallási hovatartozás megélésének szabadságát, függetlenül a társadalom összetételének bármilyen okra visszavezethető módosulásától. A társadalom összetétele – így a magyar társadalomé is – folyamatosan változik, de ez nem kényszerít senkit arra, hogy megváltoztassa a felvállalt kötelezettségeit, önazonossága részét képező alapjellemezőit. Ehhez hasonlóan a gazdasági/politikai menedékkérők etnikai, nyelvi, kulturális, illetve vallási hovatartozása sem befolyásolja – önmagában – az itt élő emberek belső, személyes integritását.”

Dr. Pokol Béla alkotmánybíró különvéleménye

„[260] Csak az 1. és 3. rendelkező részi pontokat támogattam a testületi szavazásnál, de a 2. pontot és annak indokolását nem tudtam elfogadni.

[261] Az általam kifogásolt rendelkezési pont, felhasználva az emberi méltóságból az 1990-es évek eleji testületi többség „láthatatlan alkotmányozásának” alapjaként megalkotott általános személyiségi jogot – mely mint „anyajog”, további alapjogok létrehozását deklarálta az alkotmánybírói többség számára –, levezette a minden korlátozás nélküli önazonossághoz való jogot: „Az Alkotmánybíróság már működése legelején megkezdte az emberi méltóság hoz való jog tartalmának kibontását, így már a 8/1990. (IV. 23.) AB határozatban megállapította, hogy az emberi méltóság anyajoga magában foglalja a személyiség szabad kibontakoztatásához, vagy a magánszférához való jogot, továbbá az önrendelkezés szabadságához való jogot, a cselekvési autonómiát is. [...] Az emberi méltóságból fakadó önazonossághoz, illetve önrendelkezéshez fűződő jog magában foglalja az egyénnek azt a képességét, hogy szabad individuális választ tudjon adni azokra az etnikai, nyelvi, kulturális, illetve vallási adottságokra, amelyek önazonossága kezdeti, meghatározó keretét adják.” (Indokolás IV. rész 2. pont). Bár az idézett általános deklarációk megidézése és újak lefektetése elvontan tekintve tiszteletreméltóak, de itt, mint az Alaptörvényben lefektetett alapjogi katalógus félretolását jelentik, és általánosságuk miatt az Alkotmánybíróság tetszőleges döntési kompetenciáját alapozzák meg. Épp ennek rossz tapasztalatai miatt került be az Alaptörvény záró rendelkezései 5. pontjába, hogy az ennek hatálybalépése előtt meghozott alkotmánybírói döntések hatályukat veszítik.”

Az érdekelt indítványozót az I-II. fokú bírósági végzésekben foglalt = fellebbezését visszautasító – rendelkezése éppen azért sérti, mert

- A bíróságok a gyermeket nem tekintik emberi méltóságú jogalanynak, olyan módon, mint ahogy ez a fenti alkotmánybírói határozat különvéleményi indokolásában szerepel, miszerint „van az egyén autonómiájának, önrendelkezésének egy olyan, mindenki más rendelkezése alól kivont magja, amelynél fogva [...] az ember alany marad, s nem válhat eszközzé vagy tárggyá.” Indítványozók szerint ezt az I-II. fokú bírói határozat elvetette, mert a gyermeket a kérelmezettel szemben elrendelt kapcsolattartás végrehajtása és a kapcsolattartás pótlásának 2022. augusztus 15-ei előírására tekintettel – a 6 hónapos határidőből jócskán való kicsúszása ellenére [2021. január havi elektronikus kapcsolattartáshoz képest a pótlásnak 2022. augusztus 15-ben történő meghatározásá] - eszközként, illetve tárgyként kezeli „hogy az apának a gyermek nem lett átadva kapcsolattartás érdekében”!
- A kapcsolattartás végrehajtásának a mellőzhetetlen alanya a gyermek. Ezért indítványozó szerint az ő kapcsolattartása tekintetében – mivel korlátozottan cselekvőképes ember – nem lehet tárgy, vagy eszköz a két szülő közötti kapcsolat tekintetében, akit csak (át)adni-(át)venni, (el)vinni vagy (vissza)hozni lehet!

A gyermeknek az eljárásból való kizárása, a fellebbezési jogosultsága visszautasítása súlyos Alaptörvény-sértésnek minősül, amelyre tekintettel az indítvánnyal támadott - az I-II. fokú bírósági – határozatok megsemmisítése szükséges.

bc) Az emberi méltósághoz való jog megsértése történt az indítványozó érdekelt tekintetében a II. fokú határozatban foglalt – contra legem – jogalkalmazással. Érdékelt indítványozó ezen indítványában nem a tanúkénti meghallgatásának hiányát – amely tekintetében az indokolás iparkodik a döntése alátámasztását indokolni - kifogásolja, hanem azt, hogy a bírósági eljárásban félként nem vehetett részt, így mint embert megillető bírósági eljárást nem vehette igénybe, a tisztességes bírósági eljárás alanya nem lehetett, valamint jogorvoslati jogát sem gyakorolhatta.

Az a tény, hogy a jogi szabályozás egyes esetekben lehetővé teszi a kiskorú gyermek tanúkénti meghallgatását, erre hivatkozással a bíróság részéről nem mellőzhető a 14. életévét betöltött gyermek – anyagi jogra tekintettel – a fél jogállásának elismerése, amelyről a bíróságnak az eljárás során hivatalból kell gondoskodni, e nélkül – ha a felet az eljárásból mellőzik, és eljárásbeli jogait nem gyakorolhatja a bíróság mulasztása miatt – a bírósági eljárás nem tekinthető tisztességes eljárásnak sem.

Az emberi méltóság sérelmét az jelenti, hogy a bíróság az eljárásban nem vette figyelembe, hogy a gyermek a 14 életévét betöltötte, és mint kapcsolattartási jog egyik alanya és jogosultja, az eljárásban nem vehetett részt és így a jogorvoslati jogát nem gyakorolhatta.

c) A szabadsághoz és biztonsághoz való jog sérelme [Alaptörvény IV. cikk (1) bek.].

A szabadsághoz és biztonsághoz való jog nemcsak az embernek törvénytelen, határidő nélküli vagy embertelen körülmények közötti fogva-tartása elleni alapjogi biztosítást, illetve a sérelmek elleni fellépés lehetőségét jelenti, hanem az ember életének megéléséhez, az emberi kötelezettségei teljesítéséhez lehetővé teszi az emberi együttélés keretei között az ember olyan magatartása kifejtése biztosítását, amely az ember életének biztonságát képes folyamatosan megteremteni.

Indítványozó szerint „A szabadsághoz és biztonsághoz való jog” elemei azok az Alkotmánybíróság által már az Alkotmány és az Alaptörvény vizsgálata során kifejtett általános jogelvek tartalmi tényezői, amelyet az Alkotmánybíróság alapjogi zsinórmértékként már a korábbi gyakorlata alapján az kifejtett [Pl: hatalommegosztás elve, közhatalmi szervek demokratikus legitimitációja, jogintézmények kiszámíthatósága, jogbiztonság érvényesülésének követelménye, szerzett jogok védelme, piacgazdaság védelme(: szerződés szabadsághoz való jog, vállalkozáshoz való jog, versenyszabadság)]azonban nem csak közvetlenül a „Szabadság és Felelősség” cím alatt szabályozott, alapjogok tételes rendelkezéseiből következik.

Az Alaptörvényben is biztosított **jogbiztonság érvényesülése**; azaz a jogszabályoknak olyan módon való figyelembevétele és értelmezése, amely az embernek a biztonságát - alapvetően a Szabadság és Felelősség” részben foglalt alapvető jogok miként történő érvényesítése körében - meghatározza.

E körben II. r. érdekelt indítványozó utal a szabadsághoz és biztonsághoz való jog megsértése tekintetében a nem peres eljárásban eljáró bíróságok, mint jogalkalmazó szervek által a jogszabályi rendelkezések figyelmen kívül hagyásával megvalósult Alaptörvény-ellenességre:

- ca) a **indítványozó érdekeltnek a kapcsolattartás végrehajtása iránti nemperes eljárásban, félként való részvétele biztosításának hiányára** (kérelmező részéről az eljárásban félként történő bevonásának elmulasztására, és a gyermek részvételének mellőzésével a bíróságok részéről a kapcsolattartás végrehajtásáról érdemi határozat meghozatalára);

- cb) a **indítványozó érdekeltnek a fellebbezésből – a fellebbezése visszautasításával – való kizárására**;

- cc) továbbá az I.r. kérelmezett indítványozó tekintetében arra, hogy az a körülmény, hogy az I. r. kérelmezett indítványozó anyja a II. r. érdekelt indítványozó

gyermeknek egyben a törvényes képviselője is, az anya jogosult a fentiek miatt alkotmányjogi panasz előterjesztésére, a gyermek érdekében, és nevében is.

Különösen a gyermek-ember jogi biztonságát sérti az indítvánnyal támadott jogerős bírósági határozat, amely a gyermeket kizárja azon fellebbezés előterjeszhetőségéből, hogy a bíróság előtt megvizsgáltassa az elsőfokú kapcsolattartás végrehajtása tárgyában született végzés törvényességét.

Így ezen mulasztás miatt a gyermek alapvetően a biztonságát sértő jogsérelmet szenvedett, mert az Alaptörvényben biztosított jogokat az állam, illetve állami szervek – jelen esetben a bíróság – egyértelműen nem biztosította.

Jelen esetben az érdekelt indítványozó jogsérelmet szenvedett, mert az indítványozó fellebbezése nem vezetett eredményre annak érdekében, hogy a gyermeket a kapcsolattartás végrehajtása tárgyában hozott határozat tekintetében a fellebbezési jog megilleti-e.

A fejezet címét jelentő „Szabadság” nemcsak a IV. cikk (2)-(3) bekezdésében felsorolt eseteket foglalja magánban, hanem kifejezésre juttatja a „**jog társadalmi valóságának és fogalmi jegyeinek ismerete alapján**” a helyes jog kialakításának és alkalmazásának követelményét. [Lásd: Bíbó István: Válogatott tanulmányok I. kötet (1935-1944) Magvető Könyvkiadó Budapest, 1986. c. könyvben megjelent Kényszer, jog, szabadság (7-147 o.) tanulmányát, különösen a 39. o. első bekezdését, 41. oldal első bekezdését, 43. oldal második bekezdését, 44. oldalát, 47. oldalát, 125-128 oldalát, 130. oldalát.] **Ez azonban az I-II. fokú bíróság határozatában nem került kifejezésre juttatásra.**

Nem véletlen, hogy az **Európai Unió Alapjogi Chartája** (továbbiakban: Charta) az Európai Unió polgárait megillető jogosultságok csoportosítását olyan módon végezte el, hogy az **I. címben rögzített „I. Méltóság” körébe tartozó követelmények** [Az emberi méltóság, Az élethez való jog, A személyi sérthetelenséghez való jog, A kínzás és az embertelen vagy megalázó bánásmód és büntetés tilalma, A rabszolgaság és a kényszermunka tilalma,] után a **II. címben „Szabadságok” csoportját** (magyarul a szabadságjogokat) határozta meg [A szabadsághoz és biztonsághoz való jog; A magán- és a családi élet tiszteletben tartása; A személyes adatok védelme; A házasságkötéshez és a családalapításhoz való jog; A gondolat-, a lelkiismeret- és a vallásszabadság; A véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadsága; A gyülekezés és az egyesülés szabadsága; A művészet és a tudomány szabadsága; Az oktatáshoz való jog, A foglalkozás megválasztásának szabadsága és a munkavállaláshoz való jog; A vállalkozás szabadsága; A tulajdonhoz való jog; A menedékjog; Védelem a kitoloncolással, a kiutasítással és a kiadatással szemben] **amelyek között feltüntette a szabadsághoz és biztonsághoz való jogot, a következők szerint:**

II. CÍM SZABADSÁGOK

6. Cikk

A szabadsághoz és biztonsághoz való jog

Mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz.

A Chartában a „Szabadságok” részt követik az Egyenlőség (III. cím), a Szolidaritás (IV. cím), a Polgárok jogai (V. cím), az Igazságszolgáltatás (VI. cím), a Charta értelmezése és alkalmazására vonatkozó általános rendelkezések (VII. cím).

Ezért a fellebbezési jog kizárásának azzal történő indokolása, hogy a **Bnp. nem teszi lehetővé a gyermeknek az eljárásban való részvételét, illetve fellebbezési jogot a gyermek részére**

nem biztosítja, nyilvánvalóan nem fogadható el! Ugyanis ebben az esetben az alapjogok védelme érdekében a bíróságnak az intézkedési kötelezettsége az I. cikk (1) bekezdése alapján fennállt, ennek hiányában pedig sérültek a II. r. érdekelt indítványozónak a IV. cikk (1) bekezdésében foglalt jogai!

E tekintetben szükséges azt is kiemelni, hogy a **kapcsolattartáshoz való jog, a gyermek alapvető joga**, ezért az ezzel kapcsolatos bírósági határozatot jogszerűen nem lehet a gyermeknek az eljárásban való részvétele nélkül és a fellebbezési jog biztosítása nélkül a bíróságoknak meghoznia. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített alapvető jog sérelme erre tekintettel indítványozónál fennáll.

d) A tulajdonhoz való jog sérelme [Alaptörvény XIII. cikk (1) bek.]

da) A kérelmezett indítványozónak a kérelmező javára történő perköltség megfizetésére kötelezése sérti a kérelmezett I. r. indítványozó tulajdonhoz való jogát. A kérelmezett a 23. sorszámú végzés elleni fellebbezési eljárásban nem vett részt, a fellebbezési eljárásban félként az érdekelt és kérelmező szerepelt. A bíróság szerint mivel az érdekelt fellebbezési kérelme nem vezetett eredményre, a kérelmezettet nem lehetett volna a perköltségben marasztalni.

db) A fellebbezési költségben való marasztalásra a fellebbezési eljárásban csak olyan személy terhére lehetséges, aki a fellebbezési eljárásban részt vett és pervesztessé vált.

A fentiekre tekintettel a II. fokú végzés Alaptörvény-ellenes, mert sérti a kérelmezett tulajdonhoz való jogát.

e) A törvény előtti egyenlőség, és emberi jogképesség sérelme [Alaptörvény XV cikk (1)-(2) bek. és (5) bek.]

ea) A törvény előtti egyenlőség sérelme abban érhető tetten, hogy a bírósági eljárásban a gyermek érdekelt indítványozó – bár korlátozottan cselekvőképes polgári jogi jogállással rendelkezik - a bíróság nem ismerte el egyenlő jogalanynak a fél pozíciójában levő szülőkkel, a kapcsolattartáshoz való anyagi joga ellenére; **hiszen a kapcsolattartás tekintetében a gyermek, mint a kapcsolattartás egyik alanya (ebben a három oldalú jogviszonyban) fellebbezési jogát a bíróságok előtti eljárásban nem gyakorolhatta.** Ez azért Alaptörvény-ellenes mert a fellebbezésből való kizárás a gyermek jogképessége – mégpedig korlátozottan cselekvőképessége – következtében került sor! Ez pedig megengedhetetlen diszkriminációnak tekintendő, mert az **Alaptörvény a törvény előtti egyenlőséghez korhatárt nem fűz!**

A törvény előtti egyenlőség a fellebbezési jog tekintetében sérelmet szenvedett, mert a **kérelmezett mellett a gyermek fellebbezéshez való jogosultságát a bíróságok nem ismerték el, holott mindkettő a kapcsolattartás alanyai.** Ebben feltehetően annak is szerepe volt, hogy a kérelmező apa a nemperes eljárásban a gyermekkel szemben a kérelmét nem terjesztette ki a kapcsolattartás végrehajtásának elrendelése iránti nemperes eljárásban, amelyet a bíróság sem követelt meg, és csak az apa és a anya közti kapcsolattartás keretében hozta meg a határozatát, holott a kapcsolattartás gyermek részvétele és közreműködése nélkül nyilvánvaló, hogy nem valósulhat meg, nem jöhet létre.

eb) Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglalt **diszkrimináció sérelme az indítványozó érdekelt kora miatt következett be**, holott a gyermeknek a szülőkhöz való kapcsolattartáshoz való joga e tekintetben - a 14. életéve betöltését követően, amikortól a korlátozottan cselekvőképes jogállását elnyeri - nem korfüggő. Ezáltal a gyermek indítványozó **emberi jogképessége is sérelmet szenvedett.**

Ebből követően az I-II. fokú végzés ezen okból is Alaptörvény ellenes.

ec) Az Alaptörvény XV. cikk (5) bekezdésében foglalt azon követelménynek, miszerint – *„Magyarország külön intézkedésekkel védi a családokat, a gyermekeket, a nőket, az időseket és fogyatékkal élőket.”* – ebbe a körbe beletartozónak kell tekinteni a „Magyarország” szóhasználatából eredően **a bíróságokat is, és a bírósági jogalkalmazás eszközrendszerét is**, azaz nem lehet figyelmen kívül hagyni és kizárni a gyermekeknek – az emberi jogukból eredő – védendő fellebbezési joguk érvényesülését a bírósági eljárás során.

A contra legem jogalkalmazás arra tekintettel is jogi diszkriminációt idézett elő, mert a gyermek II. indítványozó a Ptk. 2:12.§ (2) bekezdés a) pontja és Pp. 34.§ (1) bekezdés c) pontja alapján teljes jogú jogalanya saját jogán a kapcsolattartásnak, amellyel rendelkezhet, mint korlátozottan cselekvőképes személy.

Ehhez nincs szükség a gyámhatóság jóváhagyására, és a nyilatkozatot a törvényes képviselő szülőtől függetlenül is megteheti. Ezt támasztja alá a Ptk. rendelkezése és a Bnp. 22/E. §-a (1)-(2) bekezdésének rendelkezése, amikor a bíróság részéről kötelező az eljárás felfüggesztése a gyermeknek a kapcsolattartás elmaradásával összefüggésben kialakított akaratnyilatkozata esetében. Lényegében ez a jogi szabályozás is azoknak a külön intézkedéseknek a körébe tartozik, amely elismeri gyermeknek a gondozó szülőtől eltérő akaratnyilatkozatát az apával való kapcsolattartás tekintetében, hiszen erre a gyermeknek, mint autonóm önálló emberi méltóságú személyként joga van!

f) *A gyermek megfelelő testi, szellemi, és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz való jog sérelme [Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésének megsértése].*

Az I. fokú bíróságnak a végzésével a kérelmezett szülővel szemben elrendelt kapcsolattartás végrehajtása és a pótlási **határidőnek több mint 1,5 évvel később** történő (2022. július 30-ig) meghatározása az első fokú bíróság részéről **a 2021. január 11-13 hétvégi kapcsolattartások** elmulasztása miatt - az I-II. r. indítványozók alaptörvényi sérelmét okozza az érdekelt fellebbezési jogának kizárása következtében.

Ez az intézkedés nem szolgálja a gyermek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelmet, mert igazságtalan, a való tényekkel szemben álló.

A becsatolt bizonyítékok alapján a bíróság tényállást nem állapított meg az apának gyermekkel szembeni kifogásolható magtartásával kapcsolatban annak ellenére, hogy a bizonyítékok rendelkezésre álltak. A gyermeket nem az anya „nem adta oda kapcsolattartásra” az apának, amelyből következően az elmaradt kapcsolattartásban az önhiba az anya terhére megállapítható lett volna; **hanem a gyermek nem kívánt, az apa gyermek javát nem szolgáló magatartása és bántalmazása következtében az apával kapcsolatot tartani.**

A kapcsolattartás végrehajtásának elrendelésére nem kerülhetett volna sor, mert a kapcsolattartás elmaradásának oka nem a kérelmezett felróhatósága volt, hanem az, hogy az **apa korábbi magatartásának következményeként a gyermek az apával nem kívánt kapcsolatot tartani.**

A kérelmező kapcsolattartás végrehajtása iránti kérelmét erre tekintettel a bíróságoknak el kellett volna utasítaniuk.

A fenti körülmények után – mindennek a végső betetőzéseként – az az eljárási következmény, hogy a gyermek érdekelt – azért mert az apa magatartása miatt nem kívánt az apával találkozni és kapcsolatot tartani – **a 7. sorszámú azon végzéssel szemben ne fellebbezhessen, amelyben ismét számára (az anya kötelezettségeként) újabb kapcsolattartási időpontot írt elő a bíróság legkésőbb 2022. június 30. napjára** – nyilvánvalóan sérti indítványozók álláspontja szerint a gyermeknek az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésében foglalt alapvető jogát. Arról pedig nem is szólva, hogy az újabb pótlás előírása is jogszabályba ütközik, mert **2021. január 11–13. hétfői kapcsolattartások elmulasztásának idejétől a 6 hónapos pótlási határidő végső határideje (2021. július 13.) többszörösen eltelt, a pótlásra megállapított 2022. június 30-ai határidő előírásával.**

Az a bírósági eljárás, amely mellőzte a 14. életévét betöltött gyermeket az elsőfokú eljárásból, és a bíróság ekként hozta meg határozatát; majd a fellebbezésből az érdekelt gyermeket jogerősen kizárta indítványozók szerint sérti az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdését, mert a bíróságok részéről elmaradt gyermeknek a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemmel és gondoskodással kapcsolatos alaptörvényi rendelkezés érvényesítése.

g) A tisztességes, igazságos, pártatlan, időszerű bírósági eljáráshoz való alapvető jog sérelme [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése megsértése]

ga) A tisztességes eljáráshoz való alapvető jog sérelmét a bírósági eljárás során hozott jogerős végzés tekintetében az alábbi tényezők, körülmények idézték elő.

Indítványozó szerint a bírósági határozatokban fellelhető **contra legem** jogalkalmazás [Lásd **20/2018. (VII.22.) AB határozatban** kifejtett jogelveket.] az érdekelt indítványozónak az I. fokú eljárásban félként történő bevonásának elmulasztásával és az érdemi végzés ellen az érdekelt indítványozó által előterjesztett fellebbezés visszautasításával (fellebbezésből való kizárásával) sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapvető jogot.

gb) fca: Ad ca) Érdekelt indítványozó, az érdekelti jogállásával kapcsolatban kiemeli, hogy az érdekelt gyermek maga is kapcsolattartásra jogosult, így álláspontja szerint a kérelmezőnek a nemperes eljárásban a kérelmét a 14. életévét betöltő, fél jogállásával rendelkező gyermekkel szemben is elő kellett volna terjesztenie.

Jogi álláspontja szerint a Bnp. 1.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp. 36.) §-a hatálya alá tartozó olyan közös jogról van szó: [a kérelmező állításával szemben a kérelmezett megsértette-e az apa vagy a gyermek kapcsolattartásához való jogát, vagy pedig a gyermeknek alapos oka volt a kapcsolattartás mellőzése a gyermek mindennek felett álló érdeke tekintetében], amely valamennyi érintett eljárási jogosultsággal rendelkező fél (14. életévét betöltött gyermek, az anya és az apa) részvételével egységesen dönthető el.

Így az eljárásban az ítélőképessége birtokában levő [Ptk. 2:14.§ (3) bek.] és akaratnyilvánításra képes [Bnp. 22/E.§ (1) bek.], korlátozottan cselekvőképés [Ptk.2:11.; 2:12.§ (1)-(2) bek. a) pontja] kiskorú gyermeknek is félként részt kellett volna vennie, amelyből az is következik, hogy a határozat tekintetében, (függetlenül attól, hogy a kérelmező elmulasztotta, a bíróság pedig a jogszabálysértést nem észlelte és a gyermek, mint fél nélkül került sor az első fokú eljárásra) a gyermeket, mint EMBER-t megillette az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog, így a fellebbezési jogot is a bíróságnak biztosítania kellett volna számára.

A Bnp. 2. § b) pontja a beavatkozást a nemperes eljárásban tilalmazza, azonban a Pp. 40.§-a szerinti keresethez csatlakozást, valamint a felperesi (kérelmezői) pertárs jogán a nemperes eljárásba való belépést – az érdekelt tekintetében - nem zárja ki.

[Megjegyzendő: Az érdekelt azért nem terjesztett elő a nem peres eljárásban a Pp. 40.§ (1) bekezdése alapján a *kérelmezetti oldalon* a nemperes eljáráshoz csatlakozás iránti kérelmet, mert a kérelmező kérelmével nem értett egyet.

A Ptk. 4:178. § (1) bekezdése a gyermeket kizárólag kapcsolattartásra jogosultként határozza meg. Az érdekeltnek tehát a kérelmezettel szemben mivel nem állt fenn a kapcsolattartás tekintetében semmilyen igénye, így erre tekintettel az elsőfokú eljárásban az érdekelt a kérelmezői oldalon sem léphetett be a nemperes eljárásba.

Érdekelt a Pp. 52.§-a alapján – felperesi (kérelmezői) oldalon – pedig azért nem tudott kérelmezői pertárs jogán a nem peres eljárásba (be)lépni, mert a Bnp. 22/A. § (2) bekezdése alapján a kapcsolattartás végrehajtásának elrendelését követően a jogkövetkezmények alkalmazását a Bnp. 22/D.§ (1) bekezdése alapján már csak a kérelmező kérheti.]

A Ptk-han foglalt anyagi jogra tekintettel az érdekelt gyermek kapcsolattartásra jogosult, és ez által a gyermek a kapcsolattartásnak a 14. életévének betöltése folytán már alanya [és nem tárgya], így érdeke fűződik ahhoz, hogy a jogai tekintetében a bíróság milyen döntést hoz a kapcsolattartás végrehajtása tekintetében, s amelyből eredően a fellebbezési jog érdekelt gyermek indítványozót megillette [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés].

Mindezt indítványozó azért vetíti előre, mert nemcsak ezen indítványt érintő jogerős bírósági határozat esetében történt a korlátozottan cselekvőképés, saját jogán kapcsolattartásra jogosultsággal rendelkező gyermek tekintetében a fellebbezési jog kizárására sor.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság, a Fővárosi Törvényszék és Fővárosi Ítéletábla által ez ideig alkalmazott jogszabály-értelmezések arra mutatnak, hogy [redacted] gyermek érdekelt, mint a polgári jog alanyának a saját személyét érintő, az édesapjához való kapcsolattartása tekintetében hozott bírósági döntés tekintetében a polgári bírósági eljárásban való részvétel jogát és a jogorvoslathoz való jogát a bíróságok nem ismerik el. Ezt indítványozó súlyosan jogsértőnek, és Alaptörvény-ellenesnek tartja.

A jogsértés túlmutat a hazai jogszabályok sérelmén, mert a nemzetközi egyezményeket is sérti, [Q cikk (2)-(3) bek.] amelynek a betartása az Alaptörvény értelmében a bíróságoknak is, mint állami szerveknek kötelessége. E tekintetben indítványozók kiemelten hivatkoznak a **Charta III. Egyenlőség cím 24. cikkében rögzített jogra és a VI. Igazságszolgáltatás cím 47. cikkében foglalt jogra.**

24. Cikk

A gyermekek jogai

(1) A gyermekeknek joguk van a jólétükhöz szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. A gyermekek véleményüket szabadon kifejezhetik. Az őket érintő ügyekben véleményüket életkoruknak és érettségüknek megfelelően figyelembe kell venni.

(2) A hatóságok és a magánintézmények gyermekekkel kapcsolatos tevékenységében a gyermek mindenek fölött álló érdekének kell az elsődleges szempontnak lennie.

(3) Minden gyermeknek joga van ahhoz, hogy mindkét szülőjével rendszeres, személyes és közvetlen kapcsolatot tartson fenn, kivéve ha ez az érdekeivel ellentétes.

47. Cikk

A hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jog

Mindenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, az e cikkben

megállapított feltételek mellett joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz.

Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja. Mindenkinek biztosítani kell a lehetőséget tanácsadás, védelem és képviselő igénybevételéhez.

Azoknak, akik nem rendelkeznek elégséges pénzeszközökkel, költségmentességet kell biztosítani, amennyiben az igazságszolgáltatás hatékony igénybevételéhez erre szükség van.

gc) fcb: Ad cb) Indítványozó hivatkozik arra, hogy a Bnp. 2.§ (b) pontja alapján a nemperes eljárásban nincs helye - a Pp. szerinti - beavatkozásnak. Ezzel kapcsolatban azonban meg kell jegyezni, hogy a Bnp. 2.§-ában foglalt rendelkezések az Bnp. ún. általános részébe, még azt megelőzően kerültek beiktatásra, hogy a 2020. március 1-jétől a Bnp. 7/A. címében levő különös eljárási szabályok hatályba léptek volna.

A Bpnt. 22/A. § (2) bekezdése szerint a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtását a Ptk. szerint kapcsolattartásra jogosult és kapcsolattartásra kötelezett személy kérheti. E nemperes eljárásban az ellenérdekű fél jogállását jelentő a Bnp. 1. § (2) bekezdése szerinti kérelmezetti pozíciót, tehát semmilyen törvényi rendelkezés nem jelöli ki. Hogy ki ellen szükséges a nemperes eljárást megindítani a kérelmezőnek, a Bnp. nem tartalmazza!

A Ptk.4:178.§ (1) bekezdése szerinti kapcsolattartásra jogosultnak tekintendő a gyermek.

A Bpnt. 22/A.§ (2) bekezdése tehát nem azt tartalmazza, hogy a kapcsolattartás végrehajtását csak a kapcsolattartás szabályozása során hozott végrehajtható bírósági (gyámhatósági) határozatban foglalt, kizárólag a kapcsolattartásra jogosult szülő kérheti, hanem azt, hogy olyan személy, aki „kapcsolattartásra jogosultnak vagy kötelezettnek” minősül.

Tekintettel arra, hogy a gyermeket a törvény szerint megilleti a kapcsolattartásra vonatkozó anyagi jog; így indítványozó szerint a nemperes eljárásban a fellebbezési jog is az érdekeltet megilleti [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bek.]!

Az a körülmény, hogy a Bnptv. 7/A §-ának beiktatásával a Bnptv. nem szabályozta a 14. életévét betöltött, bár korlátozottan cselekvőképes, de a kapcsolattartásra alanyi jogosultsággal rendelkező gyermeknek a nemperes eljárásban való részvételének eljárásjogi szabályait, a Bnptv. 1.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. XXVII. fejezetében foglalt fellebbezési jog tekintetében nem lehetett volna a 7. sorszámú I. fokú bíróság által hozott érdemi végzés tekintetében a korlátozottan cselekvőképes gyermek fellebbezési jogának kizártságára következtetni, és erre tekintettel a meghozott 9. sorszámú végzés Alaptörvény-ellenes. [Pp. 279.§ (1) bek. megsértése) és az ezt helybenhagyó II. fokú végzés is.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése pedig egyértelmű rendelkezést tartalmaz, miszerint **„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági vagy más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”**

Hogy egyébként a processzuális eljárási jog – külön törvény alapján – a „fél” jogait mennyiben ismeri el vagy zárja ki, továbbá a kérelmező az érintettek valamennyi személye ellen a nemperes eljárásban a kérelmét előterjesztette-e; az érintettek a jogorvoslathoz való joga érvényesülése ezen nem múlhat! Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése túlmutat – a jogorvoslathoz való jog tartalma és érvényesíthetősége tekintetében az Alkotmány 57.§ (5) bekezdésében foglalt jogorvoslati jogon, **mert az Alaptörvény nem tartalmazza a „törvényben meghatározzak szerint” szűkítő rendelkezést.**

A jogorvoslati jog Alaptörvény szerinti gyakorlásánál tehát nem az eljárási jogszabályok (Pp. Bnp.) rendelkezései irányadóak, hanem az Alaptörvény, ha a fellebbező arra hivatkozik, hogy a bírói határozat az **„ő jogát vagy jogos érdekét sérti”**, és a fellebbezését érdemben el kell bírálnia a II. fokú – felettes – bíróságnak abban az esetben is, ha a fellebbező fél addig az eljárásban még nem vett részt. Az I-II. fokú végzés erre tekintettel Alaptörvény-ellenes, mert a bíróságok az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését nem helytállóan – Alaptörvény-ellenesen – értelmezték és vették figyelembe az érdekelt által előterjesztett fellebbezés elbírálása körében.

Érdekelt szerint az bírósági határozat, amely szerint az édesanyját a bíróság kötelezi arra, hogy ő, mint gyermek indítványozó olyan személlyel – az édesapjával – tartson kapcsolatot az édesapa másik településen levő otthonában, aki őt bántalmazta és megalázta, elképzelhetetlen, hogy a jogorvoslathoz való jog az ilyen határozattal szemben őt, mint - korlátozottan cselekvőkés -gyermek érdekeltet - miért nem illeti meg?

E helyütt érdekelt ismételten megjegyzi, hogy a Bnptv. 22/A.§ (2) bekezdése alapján a kapcsolattartás végrehajtása iránti nemperes eljárást **„a Ptk. szerinti kapcsolattartásra jogosult és kapcsolattartásra kötelezett személy kérheti.”**

A Ptk. 4:178. § (1) bekezdése szerint **„A gyermeknek joga, hogy a különélő szülőjével személyes és közvetlen kapcsolatot tartson fenn. A gyermeket nevelő szülő vagy más személy köteles a zavartalan kapcsolattartást biztosítani.”**

Mindebből következik, hogy a kapcsolattartás joga elsődlegesen a gyermeki jogok körébe tartozó jogintézmény.

Ebből következik, hogy a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapvető jogát az érdekelt indítványozónak sérti az, hogy miközben a kapcsolattartás jogosultsága (és nem kötelezettsége!) az ő beleegyezése, nyilatkoztatása és a fellebbezési joga biztosítása nélkül a bíróságok kötelezzék a kérelmezettet, mint édesanyját arra, hogy a kérelmező apjával kapcsolatot tartson! **Az ilyen bírósági döntés - érdekelt indítványozó szerint - a józan észnek sem felel meg [Alaptörvény 28. cikk]. A gyermeket nevelő szülő köteles a zavartalan kapcsolattartást biztosítani, azonban ez nem jelenti azt, hogy a gyermek – ténybeli alapokon nyugvó a kapcsolattartás mellőzésére vonatkozó, méltányolható - akaratnyilatkozata ellenére az édesapjával kapcsolatot kellene tartania.**

A Bnptv. 22/B.§ (1) bekezdés b) pontja a kérelem kötelező tartalmi elemként határozza meg, hogy a kérelemben közölni kell a **„kérelmezett nevét, lakóhelyét, továbbá egyéb, azonosításához szükséges adatot”** azonban a törvény nem tartalmazza, hogy ki lehet az anyagi jog szerinti kérelmezetti pozícióban, de azt sem zárja ki, hogy a gyermek ne lehetne – ha a fél jogállásával – rendelkezik – kérelmezetti pozícióban!

A gyermekekre vonatkozóan a Bnptv. 22/C.§ (2) bekezdése a kérelmező által kérelmezettként megjelölt személlyel szemben vizsgálja, hogy a kérelmezett megszegte-e a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltakat, és ha igen elrendeli a végrehajtást.

A gyermekekre vonatkozóan a Bnptv. 22/B.§ (1) bekezdés d) pontja, a 22/E.§ (1) bekezdése tartalmaz rendelkezést. A Bnptv. 22/E.§ (1) bekezdése szerint a „*Ha a kapcsolattartás a 14. életévét betöltött gyermek akaratnyilvánítása miatt hiúsul meg, a bíróság a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása iránti eljárást felfüggeszti, feltéve ha*

a) a kapcsolattartásra jogosult vagy kötelezett – kérelemre vagy a bíróság elrendelése alapján – közvetítői eljárást vesz igénybe vagy

b) a kapcsolattartásra jogosult vagy kötelezett a kapcsolattartás megváltoztatását, korlátozását vagy megvonását kéri a bíróságtól vagy gyámhatóságtól.”

A nemperes eljárás törvényi szövege tehát jelentőséget tulajdonít annak, hogy a kapcsolattartás meghiúsulása a 14. életévét betöltött gyermek akaratnyilvánítása folytán következett be.

Jelen eljárásban a kérelmezett és érdekelt a 21. sz. érdemi végzés elleni fellebbezését – többek között – arra tekintettel terjesztette elő, **hogy a nemperes eljárásnak a Bnptv. 22/E. §-a alapján történő kötelező felfüggesztésének esete fennállott, így érdemi határozat meghozatalára nem kerülhetett volna sor!**

A gyermek mivel a nemperes eljárást az őt illető anyagi jog alapján megindíthatta volna, valamint a határozat reá vonatkozóan rendelkezést tartalmazott a kapcsolattartás végrehajtásának elrendelésével, így a Pesti Központi Kerületi Bíróság **41. Pk.500.066/2022/7. sorszámú érdemi végzése az érdekelt gyermek személyét is érintette.** A gyermek – mint korlátozottan cselekvőképes személy - személye nélkül a kapcsolattartás nem hajtható végre. Erre tekintettel a bíróság végzése az érdekelt indítványozóra is kiterjedt, amelyre tekintettel a fellebbezés visszautasítása és így annak jogerős kizárása a kapcsolattartás végrehajtása tárgyában hozott bírósági döntés tekintetében Alaptörvény-ellenes.

Minderre tekintettel a II. fokú végzésben foglalt indokolása sérti és ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt alapvető jogokkal.

gd) fcc: Ad cc) Az I. r. indítványozó kétségtelen, hogy a II. r. indítványozó törvényes képviselője .

A törvényes képviselő által aláírt, mindkét indítványozóra kiterjedő ügyvédi meghatalmazásokat – a hiánypótlási iratban foglalt felhívásra - az I-II. r. indítványozó ismételten csatolja, amely jelen ügy előzményi ügyében, a 41 Pk. 500.329/2021. sz ügyekben került kiállításra.[I/1 és I/2 irat].

Ezzel kapcsolatban azonban indítványozók megjegyzik, hogy II. r. indítványozó szerint a kapcsolattartással való jogával, mint korlátozottan cselekvőképes személy a törvényes képviselő hozzájárulása nélkül rendelkezik, így jogi véleménye szerint az Alkotmánybíróság előtti eljárásban sem szükséges – kifejezett törvényi rendelkezés hiányában - az eljárás indításához a törvényes képviselő hozzájárulása.

A II. r. indítványozó, mint fél az Alkotmánybíróság előtti eljárásban sem rendelkezhet a saját eljárása tekintetében kevesebb joggal, mint amellyel a bírósági eljárásban rendelkezett.

h) Hatékony jogorvoslathoz való jog sérelme [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bek.].

ha) Indítványozó szerint a II. fokú bíróságnak az elsőfokú bíróság végzésének helyben hagyására - az érdekelt fellebbezésében foglaltakra tekintettel - nem kerülhetett volna sor.

A II. fokú végzésben foglalt indokolás e tekintetben ellentétes a való tényekkel és a polgári jog rendelkezésével.

A bíróság a döntését a kérelmező és a kérelmezett közötti nemperes eljárásban hozta meg, amely eljárásban a gyermeknek is félként részt kellett volna vennie a Ptk. 2:1.§ (1) bek.; 2:8.§ (1)-(2) bek; 2:11.§, 2:12.§ (1) és (2) bek. a) pontja, (4) bek; 4:178.§ (1) bek.; 4:180.§ (1) bek.; 4:182.§ (2) bek. 4:185.§ rendelkezései, továbbá a Bnp. 1.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 33.§-a, 34.§ (1) bek. c) pontja, a Pp. 36.§-a; 176.§ (2) bekezdése rendelkezései alapján.

A gyermek érdekelt – mint korlátozottan cselekvőképes - fél kizárása a nemperes eljárásból contra legem jogalkalmazást jelent, amely Alaptörvény-ellenes.

A felet a jogorvoslati jog minden további nélkül megillette volna: a jogorvoslati jog kizárása nem történhetett volna meg azon a jogalapon, hogy az elsőfokú eljárásban a kérelmező vagy a bíróság mulasztása miatt a gyermek, mint fél – aki maga is a kapcsolattartás alanya és jogosultja - nem vehetett részt.

Érdekelt indítványozó a nemperes eljárásban a Pp. 34.§ (2) bekezdés a) pontja alapján törvényes képviselő nélkül is eljárhatott, figyelemmel a Pp. 34.§ (1) bekezdés c) pontja alapján, mert a per tárgyáról (a saját kapcsolattartásra való jogosultságáról) a Ptk. 4:178.§ (1) bekezdése alapján polgári jog szabályai szerint érvényesen rendelkezhetett.

A kérelmező kérelmének a gyermekekre történő kiterjesztése (a nemperes eljárásba félként történő bevonása) nélkül a kérelmező kérelmét – mint az érintett személynek a kötelező perben állásának hiánya miatt érdemi elbírálásra alkalmatlant – vissza kellett volna utasítania a Pp. 176.§ (2) bekezdés b) pontja alapján bíróság(ok)nak. Ennek mellőzése Alaptörvény-ellenes.

hb) Nem felel meg a való tényeknek, hogy a gyermekekre a bírósági határozat rendelkezést nem tartalmaz, mivel a határozat a gyermek tekintetében rendeli el a kapcsolattartás pótlását; másrészt a gyermeknek a kérelmező apával való – a gyermek akaratnyilatkozata alapján történt kapcsolattartás elmulasztására tekintettel [amelynek létjogosultságát és tényekben történő realizálását a Bnp. 22/E.§ (1)-(2) bekezdése is elismeri] – nem jelenti a kapcsolattartás elmaradása az anya felróhatását.

A korlátozottan cselekvőképes gyermeket ezért a bírósági döntés közvetlenül is érinti, amellyel szemben – alkotmányosan – a bíróságoknak jogorvoslati jogot kell biztosítani, a magyar jog és a hivatkozott nemzetközi egyezmények alapján.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági határozat végrehajtásának felfüggesztését.

1) Indítványozók nem kezdeményezték a az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági végzés végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

1) Az I. r. és a II. r. indítványozó I/I és I/2 iratban csatolja az Alkotmánybíróság előtti képviselet ellátására is szóló meghatalmazásokat.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

1) Az indítványozók nem járulnak hozzá a személyes adataik közzétételéhez.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

1) Indítványozók jogi képviselője a hiánypótlási felhívásra az alkotmányjogi panaszt és mellékleteit a hianypotlas@mkab.hu e-mailra nyújtja be.

2) Indítványozók jelzik, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság a IV/206-1/2023. sz. ügyében történt felhívás is a 41.Pk. 500.066/2022/7. (helyesen indítványozók szerint a 9. sorszámú) végzés és a 49. Pkf. 634.229/2022/3. sorszámú végzés elleni és a Bnp. egyes rendelkezései elleni alkotmányjogi panaszt tartalmaz, ezért ezt a hiánypótlási iratot indítványozók kérik, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság a IV/206-1/2023. ügyben is szíveskedjék figyelembe venni; továbbá célszerű az ügyek egyesítése.

Budapest, 2023. március 8.

Tisztelettel: [REDACTED], érdekelt indítványozó

képviseletében, a Gremserger Ügyvédi Iroda nevében: dr. Gremserger Gábor irodavezető
ügyvédhelyett a Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda [REDACTED]

dr. [REDACTED] ügyvéd

Mellékelt iratok: (2 db)

I/I irat – Ügyvédi meghatalmazás Alkotmánybíróság előtti eljárásra.

I/2 irat – Ügyvédi meghatalmazás Alkotmánybíróság előtti eljárásra.